

NYT EROON TÄSTÄ ROINASTA

MERI ELORANNAN, 35, koti on kaaoksessa. Ammattijärjestelijän mielestä tilanne ei ole toivoton: lattia näkyy.

Kun ammattiraivaaja Maria Laitinen (vas.) ja Meri Eloranta ovat urakoineet noin tunnin, lelut on kerätty koriin ja leikkimökkiin vietävät ulkolelut muovipussiin. Seuraavaksi käydään televisiotason roina-kertymän kimppuun.

< Olohuoneen lipaston päälle on kertynyt kaikenlaista leluista ja ruoasta remontti-tarvikkeisiin.

> Meri Eloranta (oik.) arvelee, että hänellä on liian vähän säilytystilaa. Ammattiraivaaja Maria Laitisen mielestä säilytystilat ovat aina joka tapauksessa täynnä, oli niitä kuinka paljon tahansa.

E teisen lipaston päällä: Ikkunalasta. Keramiikkahiiri.

Palmu. Tyhjä sitruunamehupullo. Ruuvi-meisseli. Käyttämätön roskapussi. Sakset. Tupakka-aski.

Hiusharja. Golf-lehti. Prinsessakoruja. Pahvilaatikko. Laskuja. Vilpaita. Vakuutusessite. Porasetti.

Ja monen monta muuta tavaraa.

Maria Laitinen ei hätkähä lipastolle kertyneen roinan määrää, ei myöskään eteisen lattialle kassattuja vaatevuoria tai oviaukossa seisovia täysiä limsapulloja. Hän on ammattijärjestäjä, *professional organizer*, ja on nähnyt huomattavasti sotkuisempiakin koteja.

– Ei hätää, sinulla näkyy lattia, Laitinen sanoo kodin asukkaalle **Meri Elorannalle**.

– Välillä käyn asunnoissa, joissa liikkumaan pääsee vain kapeaa käytävää pitkin.

SOTKUISTA TÄÄLLÄ silti on, sitä ei voi kiistää. Juuri siksi järjestäjä on paikalla. Saisiko kodin hänen avullaan kuosiin?

”AJELEHTIVA KAMA ON ONGELMA. MIEHENI SANOO, ETTÄ KAIKKI ROINA PITÄISI LAITTA JÄTESÄKKIIN JA VIEDÄ ROSKIIN.”

Mutta ei jumiuduta eteiseen vaan nouseaan portaat yläkertaan, missä Meri Elorannan nelihenkinen perhe enimmäkseen viettää aikaansa. Ylhäällä on avokeittiö ja olohuone, kaksi makuuhuonetta sekä pieni vessa.

Ja suorastaan hämmentävän paljon irrallaan lojuvaa tavaraa.

– Tässä on seitsemänvuotiaan tytön huone, Meri Eloranta esittelee.

– Täällä ei ehkä kannata raivata, sillä kaksivuotiaan pojan lempipuuhaa on repiä siskon tavarointa alas. Kun poika on sotkenut siskon huoneen, hän siirtyy olohuoneen puolelle repimään. Ehkä voisimme aloittaa sieltä?

Maria Laitinen tutkii olkkaria ja vakuuttaa taas, ettei tilanne ole toivoton. Lattiaa näkyy runsaasti, pöytäpintaakin jonkin verran. Hetken harkinnan jälkeen Laitisen katse pysähtyy sohvaan.

– Tässäkö teillä on pyykinlajittelukeskus, järjestelijä tiedustelee.

OLOHUONEEN

sohva: Puhtaita pyykkejä. Muovipussi. Lehtiä. Junaradan osia. Paalikka. Tekokukka. Virkattu huivi. Ompelukuvia.

Kynä. Kasa puolipitoisia vaatteita. Peitto. Satukirjoja. Huopalo. Lusikka. Lapsen koulutehtävä. Ja muutama muu tavara lisää.

Mutta ei enää kauan, sillä Meri ja järjestelijä päättävät aloittaa raivaamisen sohvaan. Pyykit pinoihin ja kaappeihin. Lelut lelukoriin, kunhan se on haettu parvekkeelta, minne sinnekin on kerääntynyt, noh, kaikenlaista. Likapyykit omalle paikalleen vessan lattialle. Liuta alakertaan kuuluvaa tavaraa muovikoriin, jotta ne voi kantaa kerralla kerrosta alemmas.

Käydään keskusteluita, tämän tyyppisiä:

– Tämä tyhjä pussi, jossa on joskus ollut tynny: tarvitsetko tätä vielä, Maria kysyy.

– Minulla on harkinnassa, että jos laittaisin sinne joskus jotain, Meri vastaa.

Turhuudet

JÄRJESTELIJÄ Maria Laitinen törmää kodeissa usein samoihin turhiin tavaroihin.

1 Kuntopyörä. ”En ole nähnyt yhtään kuntopyörää, joka ei toimisi vaatenaulakkona.”

2 Muovipussit. ”Ihmisillä voi olla niitä autotalissa pari jätessäkillistä.”

3 Tavoitevaatteet. ”Vanhimmat näkemäni tavoitevaatteet, joita on tarkoitus käyttää sitten kun on laihduttu, on hankittu 1990-luvun alussa.”

4 Klipsikehykset. ”Kehykset säästetään, vaikka lasi on hajonnut ja pari klipsiä hukunut.”

5 Kuplamuovi. ”Kuplamuoveja kerätään pakkausmateriaaliksi, jos myy jotakin Huutonetissä.”

6 Lenkkipaidat. ”Miehet säästävät kaikki vanhat T-paitansa lenkkipaidoiksi riippumatta siitä, urheilevatko he.”

7 Maustepussukat. ”Matkoilta ostetaan mausteita, joiden käyttötarkoitusta ei tiedetä.”

8 Varaprintteri. ”On hankittu uusi printteri, mutta vanha säästetään, jos uusi joskus menee rikki.”

9 Mökkivaatteet. ”Mökkirytkykiksi säästettyjä vaatteita ei viellä mökille, koska sinne ei mahdu enää yhtään tavaraa.”

10 Gradukorput. ”Korppuja ei voi hävittää, koska kukaan ei tiedä, millä on gradun viimeisin versio eikä kotona ole enää konetta, jossa korppua voisi käyttää.”

▲ Meri Elorannan kaapit ovat tip top. Tässä lasten vaatekaappi. Myös varastotilat ja kaikki laatikot ovat järjestyksessä.

> Hopealusikat hohtavat kylvyn jälkeen. Kun laittaa vadin pohjalle parin uunipellillisen verran foliota, lisää suolaa desin tai pari ja kaataa päälle vettä, lusikat puhdistuvat tummentumista.

– Luuletko, että tosiaan laitat, Maria haastaa.

– Niin no... Heitetään pois, Meri myöntyy.

YLEENSÄ MARIA Laitinen ei ryhdy työhön näin, putsaamalla olohuoneen sohvia. Tavallisesti rai-vaaminen aloitetaan paikasta, jota järjestäjä kutsuu peränurkaksi. Se on paikka, johon roina päättyy: autotalli tai varastokaappi.

Asiakkaita tähän kauhukaappiin kajoaminen saattaa turhauttaa. Eihän sinne kukaan näe!

Laitinen pysyy tiukkana. Järjestyksessä säilyttäminen on hankalaa, jos varastotilat ovat täynnä. Mihin silloin säilötään esimerkiksi sesongin ulkopuoliset vaatteet?

Yleensä kauhu-kaappi löytyy joka kodista, mutta Meri Eloranta on poikkeus. Hänen kaapinsa ovat erinomaisessa järjestyksessä. Lasten vaatteet on laskostettu vetokoreihin loogiseen järjestykseen. DVD:t ovat omassa laatikossaan suorissa riveissä.

– Kaapit on helppo pitää kunnonna. Ongelma on tämä ajalehti-

va kama. Mieheni sanoo, että kaikki roina pitäisi laittaa jätesäkkiin ja viedä roskiin, Meri kertoo.

– Lapsiperheessä aikuisten pitää joko joustaa tai olla luonteeltaan tiukkoja natsseja, jotka määräävät, että lelut kerätään heti leikin jälkeen, Maria sanoo.

– Sellaiseen minä olen liian laiska. En jaksa komentaa, Meri toteaa.

RUOKAPÖYTÄ: Paristoja. Purnukka. Irrallisia muroja. Nahkattossut. Sähköjohtoja. Piirustuksia. Kannettava tietokone. Lisänäppis.

Lahjakortti tatuointiin. Lapsen

sä pöydän ääressä, hän kysyy.

– Ainakin puuroa, Maria Laitinen hymyilee.

– No joo. Mutta tavallisesti syömme sohvalla, Meri sanoo.

Useimmille asiakkailleen Maria ei vitsailisi tällä tavalla. Monelle sekasorto on niin arka asia, että sotkun kimppeihin käydessään he hyperventiloivat, kirjaimellisesti. Sotku rajoittaa sosiaalista elämää. On ihmisiä, jotka eivät ole ikuisuuksiin päästäneet kotiinsa ketään.

Meri Eloranta on toista maata. Hänellä käy vieraita, eikä Meri yleensä hätkähä, vaikka kaverit

Mutta ei Meri Elorannan koko elämä ole kaaoksessa. Hän hoitaa jämpästä työtään pörssiyrityksen talouspuolella – työpöytä tosin on sotkuinen. Hän harrastaa flamenco. Hän on remontoinut paritalonpuolikkaansa huolella ja on kiinnostunut sisustamisesta. Lapset saavat ruokaa ja unta ajallaan.

Mutta järjestys, sitä Meri ei hallitse.

– Olen aina ollut tällainen. Siivoamisessa on hirveä touhu, ja tiedän, että huomenna meillä on taas yhtä sotkuista. Sillä aikaa kun siivoan yhdessä huoneessa, lapset jo repivät tavaroita ympäriinsä toisessa huoneessa. Mitä järkeä?

”EN TYKKÄÄ SIIVOAMISESTA. SILLÄ AIKAA KUN SIIVOAN YHDESSÄ HUONEESSA, LAPSET JO REPIVÄT TAVAROITA YMPÄRIINSÄ TOISESSA HUONEESSA. MITÄ JÄRKEÄ?”

rannekoru. Proppuja. Joulukoriste. Talouspaperia. Kynttilöitä. Muistitikku. Kökkäreittäin kuivunutta kaurapuuroa.

Ja valtavasti lisää muuta tavaraa. Meri Eloranta huokaa vilkaistes- saan pöytää.

– Arvaa, syödäänkö meillä yle-

kauhistelevat kodin kuntoa. Joskus Meri tosin ennen vieraiden tuloa survoo tavaroita muovipusseihin ja piilottaa pussit varastoon. Siitä seuraa lisää sotkua: kun muovikasseista myöhemmin tarvitaan jotakin, ne vedetään varastosta esiin ja pengotut pussit jäävät ajalehtimaan lattialle.

rätykseen menevän paperin.

Lehtien keräyspaikkana toimiva paperipussi on tällä hetkellä alakerrassa. Maria ehdottaa, että yläkertaan perustettaisiin toinen keräyspiste. Se tuntuu Meristä turhalta. Yleensä Meri kerää lehtiä niin paljon, että paperikassit repeävät nii-

Lue myös:

JAMES A. DUKE

Parantavien ruokien opas

Luonnonmukaisia hoitokeinoja
yli 80 vaivaan. Myös e-kirjana.

JAMES HARRISON • MIKE HOBBS

Käytä aivojasi tehokkaasti

Aivojumppa lisää elämäniloa
ja henkistä suorituskkyä.

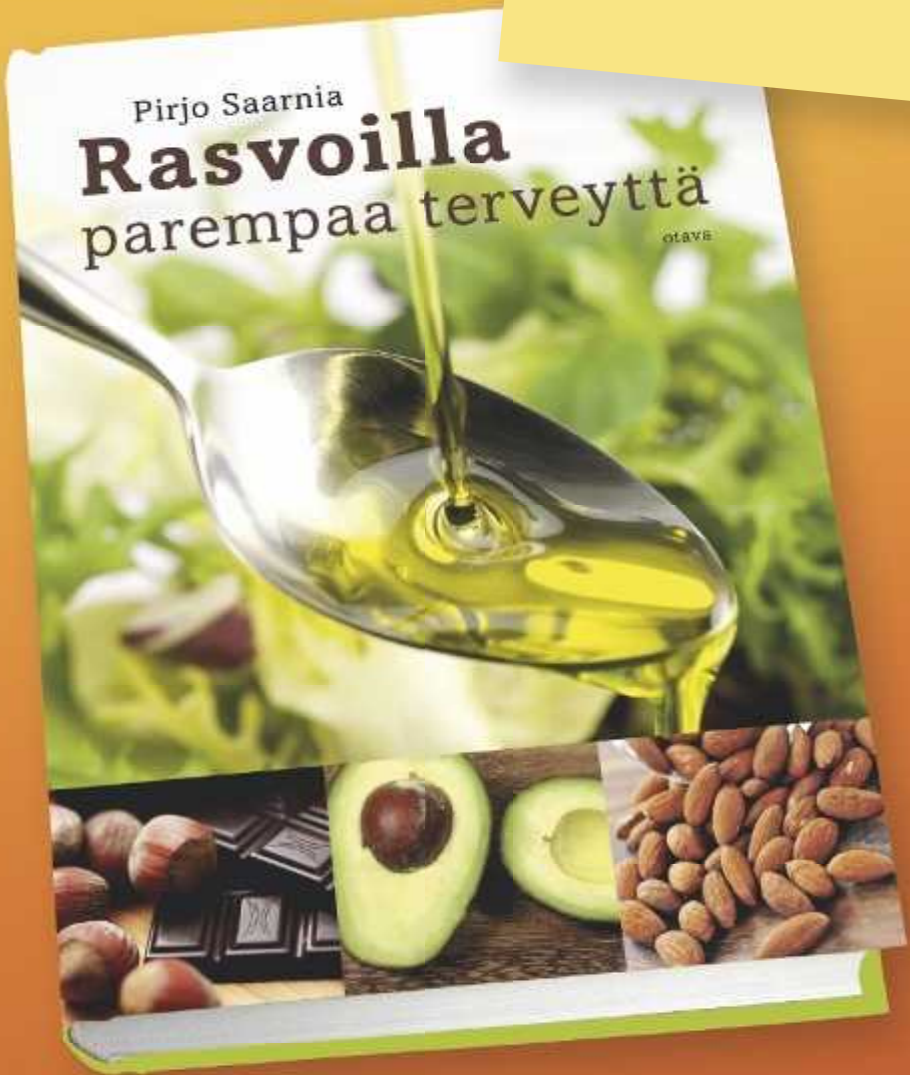
KATI NAPPA • SIMO MOISIO

Metsän makuja

Metsän aarteista teet
herkullista voimaruokaa.

*”Vain 3,5 prosenttia
suomalaisista käyttää
riittävän rasvaista
levitettä.”*

Voi, margariini vai öljy?

Voitele kehosi oikein – ja voi paremmin. Ajankohtainen perusteos kertoo kaiken tarpeellisen erilaisten rasvojen käytöstä, käsittelystä, säilytyksestä ja terveysvaikutuksista.

PIRJO SAARNIA **Rasvoilla parempaa terveyttä**
otava.fi

”TUO TAITAA OLLA SINUN KAUPPAKASSISI. ENTÄ JOS KERÄISIT LEHDET SIIHEN JA VEISIT NE KERÄYKSEEN AINA, KUN KÄYT KAUPASSA?”

den painosta. Sitten Meri laittaa lehdet kierrätyksen sijasta roskikseen.

Maria Laitinen ei luovuta.

– Tuo tuolla taitaa olla sinun kaupakassisi. Entä jos keräisit lehdet suoraan siihen ja veisit ne keräykseen aina, kun käyt kaupassa? Silloin lehtiäkään ei ehtisi kertyä kuin kannettavissa oleva määrä, Maria ehdottaa.

– Hyvä idea. Mutta sitten sinun pitää vielä keksiä paikka sille kassille, Meri innostuu.

– Miten olisi parveke, Maria toteaa.

Tällaista järjestelijän työ on, arkisten ongelmien ratkaisemista niin, että järjestyksen ylläpitäminen sujuu vaivattomasti. Eräs Maria Laitisen asiakas esimerkiksi oli kasanut porraskaiteelle hurjan määrän likapyykkiä. Maria ehdotti, että kaikeen viereen hankittaisiin pyykkikori. Asiakkaan mielestä ehdotus oli hyvä.

Pyykkikorin ostamien ei ollut tullut hänelle itselleen mieleen.

KEITTIÖN APUPÖYTÄ: Sähköhammasharja. Laskuja. Lankarulla. Laavalamppu. Tarroja. Lyijykyniä. Puoliksi juotu viinipullo. Hiirenloukku.

Soodavesikone. Teroitin. Kangaspussukka. Barbin kenkiä. Nauha. Raastin. Villin lohen öljyä Alaskasta. Leluhamsteri.

Ja paljon muuta tavaraa.

Sekä runsaasti tahmeaa pillimehua, sinne tänne ruikittuna. Sitä on apupöydän lisäksi lattialla, kirjojen välissä ja lelujen päällä. PlayStation hajosi pillimehun takia.

– Pojan mielestä on hauskaa pyöriä pillimehu kädessään ja ruiskia siitä ympäriinsä, Meri huokaa.

– Oletteko harkinneet siivoajan palkkaamista, Maria kysyy.

– Olen aina ajatellut, ettei siivoaja mahdu tänne, Meri sanoo.

Marian mielestä mahtuu, tosin

leluja ja muita tavaroita kannattaisi kerätä pois tieltä. Kun siivoaja hoitaisi varsinaisen siivoamisen, Merille vapautuisi energiaa tavaroiden paikoilleen laittamiseen.

On kulunut reilut kaksi tuntia, ja olohuone on nyt suurimmaksi osaksi raivattu. Maria Laitinen alkaa tehdä lähtöä, mutta ei hän noin vain liukene. Homma hoidetaan täysin loppuun.

Alakertaan menevien tavaroiden laatikko kannetaan alakertaan ja tavarat lajitellaan paikoilleen: hama-helmialustat pianon päälle, koiran lelut sen omaan huoneeseen. Kirpputorille vietävät tavarat työnnetään varaston kirppisnurkkaan. Ulkolelut kuskataan leikkimökkiin.

Meri Eloranta katsoo suhteellisen siistiä olohuonettaan.

– Olen aina ajatellut, ettei sotku vaivaa minua hirveästi, hän sanoo.

– Mutta ehkä siisteydestä tulisi vähän levollisempi mieli. Taidan illalla luututa lattiat. ♦

Työmiehen taksat

SUOMESSA työskentelee muutama päätoiminen professional organizer eli järjestämisen ammattilaista. Alalle kurssitettuja on noin kolmekymmentä.

Maria Laitinen aloitti järjestelijänä kohta kaksi vuotta sitten luettuaan lehdestä jutun alasta. Maria tajusi raivanneensa koko työuransa: milloin hän oli kesytännyt yrityksen kaaoksen siistiksi arkistointijärjestelmäksi, milloin järjestänyt sihteerinä sitä sun tätä. Miksi työtä ei siis tekisi oman yrityksen kautta?

Raivaaminen ei ole siivoamista vaan sekasorron organisointia toimivaksi arjeksi. Siksi ammattijärjestäjän taksat ovat samaa luokkaa kuin ammattitaitoisen työmiehen.

OPUS

hopea
design Marja Suna

Korusarjan on suunnitellut vuoden 2010 Kaj Franck -muotoilupalkinnon saanut korutaiteilija Marja Suna.

KALEVALA®
jewelry

Astu tarinaan.